

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหาร รวมทั้งศึกษาปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน จำนวน 400 คน จากโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร 18 โรงเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส / พี ซี พลัส (SPSS / PC + : Statistical Package for The Social Sciences / Personal Computer)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหาร

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม
ดังต่อไปนี้

1.1 ปัจจัยนำ

ผลการศึกษาปัจจัยนำ ซึ่งได้แก่ ลักษณะด้านประชากร ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร และความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน ดังปรากฏในตารางที่ 4 ถึงตารางที่ 11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน จำแนกตาม
ลักษณะด้านประชากร

ลักษณะด้านประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	221	55.2
หญิง	179	44.8
รวม	400	100
อายุ (ปี)		
9	2	0.5
10	42	10.5
11	179	44.5
12	148	37.0
13	26	6.7
14	3	0.8
รวม	400	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาปีที่ 5	241	60.2
ประถมศึกษาปีที่ 6	159	39.8
รวม	400	100
ศาสนา		
พุทธ	384	96.0
คริสต์	3	0.8
อิสลาม	13	3.2
รวม	400	100

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลักษณะด้านประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ลำดับการเป็นบุตร		
คนที่ 1	187	46.8
คนที่ 2	133	33.3
คนที่ 3	55	13.8
คนที่ 4	16	4.0
คนที่ 5	5	1.2
คนที่ 6	2	0.5
คนที่ 7	1	0.2
คนที่ 9	1	0.2
รวม	400	100
จำนวนพี่น้อง		
จำนวน 1 คน	88	22.0
จำนวน 2 คน	181	45.2
จำนวน 3 คน	83	20.8
จำนวน 4 คน	30	7.5
จำนวน 5 คน	11	2.8
จำนวน 6 คน	4	1.0
จำนวน 7 คน	2	0.5
จำนวน 9 คน	1	0.2
รวม	400	100

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลักษณะด้านประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดของครอบครัว		
จำนวน 2 คน	8	2.0
จำนวน 3 คน	51	12.8
จำนวน 4 คน	155	38.8
จำนวน 5 คน	81	20.3
จำนวน 6 คน	45	11.2
จำนวน 7 คน	26	6.5
จำนวน 8 คน	9	2.2
จำนวน 9 คน	9	2.2
จำนวน 10 คน	3	0.8
มากกว่า 10 คน	13	3.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง แยกเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 55.2 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 44.8 มีอายุอยู่ระหว่าง 9 - 14 ปี ส่วนใหญ่มีอายุ 11 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.5 และอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.5 เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 มากกว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 60.2 นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 39.8 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 96 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 3.2

มีลำดับการเป็นบุตรตั้งแต่คนที่ 1 - 9 โดยส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 46.8 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมดตั้งแต่ 1 - 9 คน ส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้อง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาเป็นบุตรคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 22.0 มีขนาดของครอบครัวส่วนใหญ่จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน จำแนกตาม
ลักษณะรูปร่างของนักเรียนและสมาชิกในครอบครัว

ลักษณะรูปร่าง	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดเห็นต่อรูปร่างตนเอง		
พอดี	183	45.8
อ้วนเกินไป	194	48.4
ผอมเกินไป	12	3
อื่นๆ (ไม่แน่ใจ)	11	2.8
รวม	400	100
สมาชิกในครอบครัวที่มีรูปร่างอ้วน		
บิดา	319	79.8
มารดา	63	15.8
พี่หรือน้อง	18	4.4
รวม	400	100

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ส่วนใหญ่นักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน มีความคิดเห็นต่อรูปร่างตนเองว่า อ้วนเกินไป คิดเป็นร้อยละ 48.4 รองลงมาคิดว่าพอดี คิดเป็นร้อยละ 45.8 ส่วนสมาชิกในครอบครัวที่มีรูปร่างอ้วน ส่วนใหญ่เป็นบิดา คิดเป็นร้อยละ 79.8 รองลงมาเป็นมารดา คิดเป็นร้อยละ 15.8

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน จำแนกตาม
ระดับความรู้เกี่ยวกับการบริโภค

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
มีความรู้ระดับดีมาก (16 - 20 คะแนน)	59	14.8
มีความรู้ระดับดี (14 - 15 คะแนน)	82	20.5
มีความรู้ระดับค่อนข้างดี (12 - 13 คะแนน)	104	26.0
มีความรู้ระดับพอใช้ (10 - 11 คะแนน)	74	18.5
มีความรู้ระดับต้องปรับปรุง (0 - 9 คะแนน)	81	20.2
รวม	400	100

คะแนนเฉลี่ย	=	12.16
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	=	3.21
คะแนนต่ำสุด - สูงสุด 1 คะแนน - 20 คะแนน		

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานส่วนใหญ่ร้อยละ 26.0 มีความรู้อยู่ในระดับค่อนข้างดี รองลงมา มีความรู้อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.5 มีความรู้ระดับต้องปรับปรุงคิดเป็นร้อยละ 20.2 มีความรู้ระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 18.5 และมีความรู้ระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 14.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารที่ตอบถูกต้องในแต่ละข้อของนักเรียนที่มีภาวะ โภชนาการเกินมาตรฐาน

ข้อ	ข้อความถาม	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD
1	ความหมายของอาหาร	150	37.50	.37	.48
2	ความสำคัญของอาหารสำหรับชีวิตคนเรา	304	76.00	.76	.43
3	ข้อควรคำนึงถึงการเลือกบริโภคอาหารอย่างถูกต้อง โภชนาการ	132	33.00	.33	.47
4	ประเภทของอาหารที่ช่วยให้อวัยวะต่างๆในร่างกาย สามารถทำงานได้ดี	220	55	.55	.50
5	ชนิดของถั่วที่ทดแทนเนื้อสัตว์	342	85.50	.85	.35
6	ส่วนประกอบของอาหารที่นักเรียนรับประทาน ในแต่ละวัน	250	62.50	.63	.49
7	การเลือกคัมอาหารเสริมสำเร็จรูปในกรณีที่ นักเรียนรับประทานอาหารในแต่ละวัน ครบ 5 หมู่ อธิบายเหตุผล	302	75.50	.76	.43
8	ชนิดของอาหารที่มีสารอาหารน้อยที่สุด	210	52.50	.53	.50
9	ประเภทของสารอาหารที่เป็นส่วนประกอบ ที่น้อยที่สุดในอาหารจานด่วน	150	37.50	.38	.49
10	ประเภทของสารอาหารที่เป็นส่วนประกอบ ที่มากที่สุดในการอาหารจานด่วน	203	50.80	.51	.50
11	ประเภทของอาหารที่รับประทานในปริมาณมากๆ แล้วทำให้อ้วนได้ง่าย	298	74.50	.75	.44
12	ชนิดอาหารที่เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้มีน้ำหนักของ ร่างกายมากเกินไป ถ้ารับประทานเป็นประจำ	354	88.50	.89	.32
13	ประเภทของอาหารที่ควรรับประทานเพื่อไม่ทำให้ น้ำหนักเพิ่มมากขึ้น	148	37.00	.37	.48
14	ประเภทของผลไม้ที่ไม่ควรรับประทาน ในผู้ที่มี ภาวะ โภชนาการเกินมาตรฐาน	299	74.80	.75	.44

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD
15	มีอาหารที่ควรจรมากที่สุดในเด็ก นักเรียนที่มีน้ำหนักมากเกินปกติ	253	63.30	.63	.48
16	เหตุผลของการมีน้ำหนักตัวเกินมาตรฐานในกรณี ที่รับประทานอาหารมื่อเย็นในปริมาณมากเกินไป	179	44.80	.45	.50
17	การปฏิบัติตัวในการรับประทานอาหารที่ไม่ใช่ เป็นการป้องกันภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน	237	59.30	.60	.50
18	วิธีการลดน้ำหนักที่ได้ผลดีและปลอดภัยที่สุด	333	83.30	.83	.37
19	ลักษณะนิสัยในการรับประทานอาหารที่ไม่ใช่ เป็นสาเหตุของการเกิดโรคอ้วน	245	61.30	.61	.49
20	ประเภทของสารอาหารที่เด็กวัยเรียนต้องการ เพิ่มมากขึ้น	254	63.50	.64	.49
รวม				12.16	3.21

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ในการตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร เมื่อพิจารณาข้อ ข้อคำถาม ที่นักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานตอบถูกน้อย ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยรายข้อต่ำกว่า .50 คือ ข้อ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ “ ความหมายของอาหาร ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ .37 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .48 ข้อ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ “ ข้อควรคำนึงถึง การเลือกบริโภคอาหารอย่างถูกหลักโภชนาการ ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ .33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 ข้อ 9 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ “ ประเภทของสารอาหารที่เป็นส่วนประกอบที่ น้อยที่สุดในอาหารจานด่วน ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ .38 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .49 ข้อ 13 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ “ ประเภทของอาหารที่ควรรับประทานเพื่อไม่ทำให้น้ำหนักเพิ่ม มากขึ้น ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ .37 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .48 และข้อ 16 เป็นข้อค ำถามเกี่ยวกับ “ เหตุผลของการมีน้ำหนักตัวเกินมาตรฐานในกรณีที่รับประทานอาหารมื่อเย็นใน ปริมาณมากเกินไป ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ .45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .50

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน จำแนกตามระดับทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร

ระดับทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับทัศนคติดีมาก (3.50 - 4.00)	12	3.0
ระดับทัศนคติดี (2.50 - 3.49)	362	90.5
ระดับทัศนคติพอใช้ (1.50 - 2.49)	26	6.5
ระดับทัศนคติต้องปรับปรุง (1.00 - 1.49)	0	0
รวม	400	100

คะแนนเฉลี่ย	2.93
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	.29
คะแนนต่ำสุด - สูงสุด (2.15 คะแนน - 3.75 คะแนน)	

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานส่วนใหญ่ร้อยละ 90.5 มีระดับทัศนคติดี รองลงมาระดับทัศนคติพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 6.5 และระดับทัศนคติ ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการบริโภคอาหารของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	$\bar{X}$	SD
		อย่างยิ่ง			อย่างยิ่ง		
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
		(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
1	อาหารที่ดีต้องมีประโยชน์ต่อร่างกาย	299 (74.80)	93 (23.30)	7 (1.80)	1 (0.30)	3.73	.50
2	การรับประทานอาหารหลายๆอย่าง ทำให้เกิดประโยชน์แก่ร่างกาย	60 (15.00)	157 (39.30)	165 (41.30)	18 (4.50)	2.65	.79
3	อยู่เพื่อกิน ดีกว่า กินเพื่ออยู่ *	31 (7.80)	70 (17.50)	136 (34.00)	163 (40.80)	3.08	.94
4	อาหารจานด่วนเหมาะสำหรับเด็กวัยเรียน เพราะมีโปรตีนช่วยในการเจริญเติบโต *	50 (12.50)	173 (43.30)	146 (36.50)	31 (7.80)	2.40	.80
5	การรับประทานอาหารในปริมาณที่มาก และบ่อยครั้ง จะทำให้เด็กวัยเรียนฉลาด *	27 (6.80)	70 (17.50)	229 (57.30)	74 (18.50)	2.88	.79
6	ถ้ารับประทานอาหารจานด่วนทุกวัน ทำให้อ้วนแน่นอน	89 (22.30)	203 (50.80)	84 (21.00)	24 (6.00)	2.90	.81
7	รับประทานอาหารจานด่วนทุกวัน เป็นการบั่นทอนสุขภาพให้ตายเร็วขึ้น	42 (10.50)	106 (26.50)	166 (41.50)	86 (21.50)	2.26	.91
8	การรับประทานหนังไก่ย่าง ไม่ทำให้อ้วน เพราะเป็นของย่างไม่ใช่ของทอด *	34 (8.50)	106 (26.50)	185 (46.30)	75 (18.80)	2.75	.86
9	ดื่มน้ำอัดลมแล้ว ทำให้น้ำหนักเพิ่มขึ้น	100 (25.00)	155 (38.80)	86 (21.50)	59 (14.80)	2.74	.96
10	ถ้ารับประทานอาหารจานด่วนแล้ว เพื่อนๆอมรับเข้ากลุ่ม *	19 (4.80)	51 (12.80)	200 (50.00)	130 (32.50)	3.10	.80

ทัศนคติด้านลบ *

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	$\bar{X}$	SD
		อย่างยิ่ง			อย่างยิ่ง		
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
		(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
11	การรับประทานอาหารจานด่วน เป็นสิ่งที่ ทันสมัยเหมาะสมกับเด็กรุ่นใหม่ *	11 (2.80)	101 (25.30)	207 (51.80)	81 (20.30)	2.90	.75
12	ไอศกรีม ขนมหวาน ขนมเค้ก เป็นอาหาร ว่างมือเบาๆที่ไม่ทำให้น้ำหนักเพิ่มขึ้น *	39 (9.80)	82 (20.50)	179 (44.80)	100 (25.00)	2.90	.91
13	การดื่มนมรสจืด ดีกว่านมรสหวาน เพราะได้รสชาติของนมอย่างแท้จริง	175 (43.80)	176 (44.00)	38 (9.50)	11 (2.80)	3.29	.75
14	การรับประทานเนื้อปลาดีกว่า เนื้อสัตว์ชนิดอื่นเพราะ ทำให้ไม่อ้วน	127 (31.80)	189 (47.30)	71 (17.80)	13 (3.30)	3.08	.79
15	การรับประทานชอคโกแลต เคี้ยวมากฝรั่ง ทำให้อารมณ์ดี *	24 (6.00)	86 (21.50)	204 (51.00)	86 (21.50)	2.88	.81
16	การรับประทานผักและผลไม้ ประโยชน์ช่วยให้รูปร่างได้สัดส่วน	193 (48.30)	182 (45.50)	18 (4.50)	7 (1.80)	3.40	.66
17	กินอยู่อย่างไทยได้รสชาติต้องเดิม น้ำปลาทุกครั้งรับประทานอาหาร *	34 (8.50)	115 (28.80)	218 (54.50)	33 (8.30)	2.63	.76
18	หลังรับประทานอาหารอิ่มเต็มที่ แกล้วนอนเลยทำให้หลับสบายดี *	20 (5.00)	29 (7.30)	185 (46.30)	166 (41.50)	3.24	.79
19	เด็กรุ่นใหม่ต้องลองรับประทานอาหาร แปลกๆใหม่ๆตามโฆษณา จะได้ทันสมัยคุยกับเพื่อนได้ *	14 (3.50)	48 (12.00)	223 (55.80)	115 (28.80)	3.10	.73
20	ถ้ารับประทานอาหารมาก ควรออกกำลังกายหรือ ใช้แรงงานมากๆด้วย	81 (20.30)	164 (41.00)	121 (30.30)	34 (8.50)	2.73	.88

ทัศนคติด้านลบ *

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ในการตอบแบบสอบถามระดับทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่ทุกข้อมีทัศนคติอยู่ในระดับดี แต่มีข้อคำถามที่นักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน มีทัศนคติต่ำโดยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 คือ ข้อ 4 ซึ่งมีทัศนคติว่า “ อาหารจานด่วนเหมาะสำหรับเด็กวัยเรียนเพราะมีโปรตีนช่วยในการเจริญเติบโต ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .80 และข้อ 7 มีทัศนคติว่า “ รับประทานอาหารจานด่วนทุกวัน เป็นการบั่นทอนสุขภาพให้ตายเร็วขึ้น ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .91

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน

ระดับความเชื่อ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความเชื่อถูกต้องในระดับดีมาก (3.50 - 4.00)	38	9.5
ระดับความเชื่อถูกต้องในระดับดี (2.50 - 3.49)	293	73.3
ระดับความเชื่อถูกต้องในระดับพอใช้ (1.50 - 2.49)	69	17.2
ระดับความเชื่อถูกต้องในระดับต้องปรับปรุง (1.00 - 1.49)	0	0
รวม	400	100

คะแนนเฉลี่ย	2.83
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	.44
คะแนนต่ำสุด - คะแนนสูงสุด	1.67 คะแนน - 4 คะแนน

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.3 มีระดับความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานถูกต้องอยู่ในระดับดี รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 17.2 และระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน ในแต่ละข้อของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน

ข้อ	ข้อคำถาม	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	$\bar{X}$	SD
		อย่างยิ่ง			อย่างยิ่ง		
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1	คนที่มีรูปร่างอ้วน คือคนที่กินดีอยู่ดี *	35 (8.00)	151 (37.80)	170 (42.50)	44 (11.00)	2.56	.80
2	ความอ้วน เป็นบ่อเกิดของโรคร้ายแรงต่างๆ	123 (30.80)	182 (45.50)	71 (17.80)	24 (6.00)	3.01	.85
3	คนอ้วน คือคนแข็งแรง มีสุขภาพดี *	27 (6.80)	71 (17.80)	228 (57.00)	74 (18.50)	2.78	.79
4	คนอ้วนแสดงว่าเป็นคนมีฐานะดี ร่ำรวย *	9 (2.30)	36 (9.00)	237 (59.30)	118 (29.50)	3.16	.67
5	คนอ้วนมักฉลาด เพราะรับประทานอาหาร ในปริมาณมากซึ่งช่วยบำรุงสมอง *	17 (4.30)	62 (15.50)	241 (60.30)	80 (20.00)	2.96	.72
6	คนอ้วนมักตายเร็ว	60 (15.50)	127 (31.80)	140 (35.00)	73 (18.30)	2.44	.96

ความเชื่อค้านลบ *

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ในการตอบแบบสอบถามวัดระดับความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ให้คะแนนความเชื่อถูกต้องต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย 2.50 คือ ข้อ 6 ที่เชื่อว่า “ คนอ้วนมักตายเร็ว ” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .96

1.2 ปัจจัยเอื้อ

ผลการศึกษาปัจจัยเอื้อ ซึ่งได้แก่ รายได้ของครอบครัว รายได้ของนักเรียน แหล่งขายอาหาร
อำนาจในการซื้อ สถานที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย ดังปรากฏในตารางที่ 12 ถึง ตารางที่ 14

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยของครอบครัว		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	50	12.4
จำนวน 3,000 - 6,000 บาทต่อเดือน	99	24.8
จำนวน 6,000 - 9,000 บาทต่อเดือน	76	19.0
จำนวน 9,000 - 12,000 บาทต่อเดือน	62	15.5
จำนวน 12,000 - 15,000 บาทต่อเดือน	42	10.5
มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน	71	17.8
รวม	400	100
รายได้ของนักเรียน (เงินที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง)		
น้อยกว่า 10 บาทต่อวัน	7	1.8
จำนวน 10 - 20 บาทต่อวัน	105	26.2
จำนวน 20 - 30 บาทต่อวัน	124	31.0
จำนวน 30 - 40 บาทต่อวัน	88	22.0
จำนวน 40 - 50 บาทต่อวัน	51	12.8
มากกว่า 50 บาทต่อวัน	25	6.2
รวม	400	100

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
เงินที่แบ่งใช้เป็นค่าอาหาร		
น้อยกว่า 10 บาทต่อวัน	106	26.5
จำนวน 10 - 20 บาทต่อวัน	206	51.5
จำนวน 20 - 30 บาทต่อวัน	65	16.3
จำนวน 30 - 40 บาทต่อวัน	14	3.5
จำนวน 40 - 50 บาทต่อวัน	5	1.2
จำนวน 50 บาทต่อวัน	4	1.0
รวม	400	100
การใช้เงินส่วนที่เหลือจากค่าอาหาร		
ไม่เหลือ ใช้เป็นค่าอาหารจนหมด	29	7.2
เก็บไว้	300	75.0
ซื้ออาหารว่าง	54	13.5
อื่นๆ (ค่ารถ , ซื้อของเล่น)	17	4.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าในครอบครัวของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานมีรายได้เฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 3,000 - 6,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมาอยู่ระหว่าง 6,000 - 9,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 19.0 และส่วนใหญ่ นักเรียนได้รับเงินจากผู้ปกครองไปใช้จ่ายที่โรงเรียนจำนวน 20 - 30 บาทต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาจำนวน 10 - 20 บาทต่อวันคิดเป็นร้อยละ 26.2 โดยเงินส่วนนี้แบ่งใช้เป็นค่าอาหารส่วนใหญ่จำนวน 10-20 บาทต่อวันคิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาจำนวนน้อยกว่า 10 บาทต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และเงินส่วนที่เหลือส่วนใหญ่จะเก็บไว้ คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาซื้ออาหารว่าง คิดเป็นร้อยละ 13.5 ไม่เหลือ ใช้เป็นค่าอาหารจนหมด คิดเป็นร้อยละ 7.3 และในส่วนอื่นๆที่ระบุว่า นำไปใช้เป็นค่ารถซื้อของเล่น ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะ โภชนาการเกินมาตรฐาน จำแนกตามปัจจัยเอื้อ

ระดับปัจจัยเอื้อต่อภาวะ โภชนาการเกินมาตรฐาน	จำนวน	ร้อยละ
ด้านแหล่งขายอาหาร		
ปัจจัยเอื้อระดับสูง (> 3 คะแนน)	71	17.8
ปัจจัยเอื้อระดับกลาง (2 - 3 คะแนน)	288	72.0
ปัจจัยเอื้อระดับต่ำ (< 2 คะแนน)	41	10.2
รวม	400	100
ด้านอำนาจในการซื้ออาหาร		
ปัจจัยเอื้อระดับสูง (> 1.48 คะแนน)	152	38.0
ปัจจัยเอื้อระดับกลาง (0.94 - 1.48 คะแนน)	181	45.2
ปัจจัยเอื้อระดับต่ำ (< 0.94 คะแนน)	67	16.8
รวม	400	100
ด้านสถานที่ที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย		
ปัจจัยเอื้อระดับสูง (> 3 คะแนน)	365	91.3
ปัจจัยเอื้อระดับกลาง (2 - 3 คะแนน)	30	7.5
ปัจจัยเอื้อระดับต่ำ (< 2 คะแนน)	5	1.2
รวม	400	100
รวมครบทุกด้าน		
ปัจจัยเอื้อระดับสูง (> 7 คะแนน)	382	95.5
ปัจจัยเอื้อระดับกลาง (5 - 7 คะแนน)	15	3.7
ปัจจัยเอื้อระดับต่ำ (< 5 คะแนน)	3	0.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่ของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน มีปัจจัยเอื้ออยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.7 และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ ซึ่งแบ่งเป็นรายด้านดังนี้

ด้านแหล่งขายอาหาร ส่วนใหญ่มีปัจจัยเอื้อระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมาระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 17.8 และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 10.2 ตามลำดับ

ด้านอำนาจในการซื้ออาหาร ส่วนใหญ่มีปัจจัยเอื้อระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 38.0 และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 16.8 ตามลำดับ

ด้านสถานที่ที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย ส่วนใหญ่มีปัจจัยเอื้ออยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 91.3 รองลงมาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 7.5 และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยเอื้อต่อ
ภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน ของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน

ข้อ	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD
1	บริเวณใกล้บ้านมีร้านอาหารจานด่วน	271	67.80	.67	.47
2	ที่โรงเรียนมีร้านอาหารจานด่วน	227	56.80	.57	.49
3	ที่โรงเรียนหรือบริเวณใกล้บ้านมีร้านขายน้ำอัดลม	361	90.30	.90	.30
4	บริเวณใกล้บ้านมีสนามเด็กเล่น *	193	48.20	.52	.50
5	ที่โรงเรียนมีสนามเด็กเล่น *	36	9.00	.91	.29
6	มีโอกาสได้วิ่งเล่นออกกำลังกายหลังเลิกเรียนบ่อยๆ *	153	38.20	.62	.49
7	สามารถหาซื้อขนม อาหารจานด่วนหรือ อาหารว่างมารับประทานได้ง่าย	291	72.80	.73	.45
8	มีเงินเหลือพอที่จะซื้อขนม อาหารว่าง หรืออาหารจานด่วนมารับประทานได้บ่อยๆ หลังมื้ออาหาร หรือหลังเลิกเรียน	194	48.50	.49	.50
9	มีโอกาสได้วิ่งเล่นออกกำลังกายในวันหยุด *	90	22.50	.76	.42
10	ร้านอาหารจานด่วน มีบรรยากาศดี การตกแต่งร้านสวยงามและบริการประทับใจ ทำให้เกิดความพึงพอใจที่จะใช้บริการ	182	45.50	.45	.50

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ในการตอบแบบสอบถามวัดระดับปัจจัยเอื้อต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน ที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน เมื่อพิจารณารายชื่อแล้ว ข้อที่มีค่าคะแนนปัจจัยเอื้อมากกว่าคะแนนเฉลี่ย .50 คือข้อ 1 ซึ่งถามว่า “ บริเวณใกล้บ้านมีอาหารจานด่วน ” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 ข้อ 2 “ ที่โรงเรียนมีร้านอาหารจานด่วน ” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .57 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .49 ข้อ 3 “ ที่โรงเรียนหรือบริเวณใกล้บ้านมีร้านขายน้ำอัดลม ” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .30 ข้อ 4 “ บริเวณใกล้บ้านมีสนามเด็กเล่น ” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .50 ข้อ 5 ซึ่งถามว่า “ ที่โรงเรียนมีสนามเด็กเล่น ” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .29 ข้อ 6 ซึ่งถามว่า “ มีโอกาสได้วิ่งเล่นออกกำลังกายหลังเลิกเรียนบ่อยๆ ”

โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .49 ข้อ 7 ซึ่งถามว่า “ สามารถหาซื้อขนม อาหารว่าง หรืออาหารจานด่วนมารับประทานได้ง่าย ” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .45 และข้อ 9 ซึ่งถามว่า “ มีโอกาสได้วิ่งเล่นออกกำลังกายในวันหยุด ” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .76 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .42

1.3 ปัจจัยเสริม

ผลการศึกษาปัจจัย ซึ่งได้แก่ ลักษณะด้านประชากร การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง พฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน การรับรู้สื่อโฆษณา ดังปรากฏในตารางที่ 15 ถึงตารางที่ 24

ตารางที่ 15 จำนวน และร้อยละ ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน
จำแนก ตามลักษณะด้านประชากรของผู้ปกครอง

ลักษณะด้านประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ปกครอง		
บิดา	129	32.2
มารดา	237	59.3
ผู้เลี้ยงดู (ย่า , ป้า , อา , พี่ชาย)	34	8.5
รวม	400	100
อายุของผู้ปกครอง		
อายุต่ำกว่า 20 ปี	3	0.8
อายุ 21 - 30 ปี	27	6.8
อายุ 31 - 40 ปี	217	54.2
อายุ 41 - 50 ปี	130	32.5
อายุ 51 - 60 ปี	18	4.5
อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป	5	1.2
รวม	400	100

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ลักษณะด้านประชากร	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง		
ไม่ได้เรียน	7	1.8
ระดับชั้นประถมศึกษา	175	43.8
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	53	13.2
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	55	13.8
อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร	58	14.4
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	46	11.5
สูงกว่าปริญญาตรี	6	1.5
รวม	400	100
อาชีพของผู้ปกครอง		
ไม่มีงานทำ	31	7.8
รับจ้างทั่วไป	122	30.5
พนักงานบริษัท ห้างร้าน เอกชน	51	12.8
ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	54	13.5
ค้าขายเล็กน้อย	97	24.2
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	39	9.8
อื่นๆ (แม่บ้าน)	6	1.4
รวม	400	100

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคือผู้ปกครองนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานส่วนใหญ่เป็นมารดา คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมาเป็นบิดา คิดเป็นร้อยละ 32.2 และ ผู้เลี้ยงดู ซึ่งระบุว่าเป็น ย่า ลุง ป้า อา พี่ชาย คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับ อายุของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมา 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.5 การศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ระดับชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 43.8 รอง

ลงมาระดับอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร คิดเป็นร้อยละ 14.4 อาชีพของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่รับ
จ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาค้าขายเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 24.2

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน
จำแนกตามลักษณะการรับประทานอาหารในแต่ละมื้อ

ลักษณะการรับประทานอาหาร	จำนวน	ร้อยละ
ในวันทำงาน		
ลักษณะอาหารมื้อเช้า		
ไม่ได้รับประทาน	79	19.8
ซื้ออาหารสำเร็จรูป	109	27.2
ปรุงอาหารเองที่บ้าน	190	47.5
อื่นๆ (ไม่แน่นอน ตามแต่สะดวก)	22	5.5
รวม	400	100
ลักษณะอาหารมื้อกลางวัน		
ไม่ได้รับประทาน	38	9.5
ซื้ออาหารสำเร็จรูป	194	48.5
ปรุงอาหารเองที่บ้าน	149	37.2
อื่นๆ (ไม่แน่นอน ตามแต่สะดวก)	19	4.8
รวม	400	100
ลักษณะอาหารมื้อเย็น		
ไม่ได้รับประทาน	6	1.5
ซื้ออาหารสำเร็จรูป	72	18.0
ปรุงอาหารเองที่บ้าน	318	79.5
อื่นๆ (ไม่แน่นอน ตามแต่สะดวก)	4	1.0
รวม	400	100

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลักษณะการรับประทานอาหาร	จำนวน	ร้อยละ
<u>ในวันหยุด</u>		
ลักษณะอาหารมื้อเช้า		
ไม่ได้รับประทาน	26	6.5
ซื้ออาหารสำเร็จรูป	75	18.7
ปรุงอาหารเองที่บ้าน	293	73.3
อื่นๆ (ไม่แน่นอน ตามแต่สะดวก)	6	1.5
รวม	400	100
ลักษณะอาหารมื้อกลางวัน		
ไม่ได้รับประทาน	15	3.8
ซื้ออาหารสำเร็จรูป	114	28.4
ปรุงอาหารเองที่บ้าน	267	66.8
อื่นๆ (ไม่แน่นอน ตามแต่สะดวก)	4	1.0
รวม	400	100
ลักษณะอาหารมื้อเย็น		
ไม่ได้รับประทาน	6	1.5
ซื้ออาหารสำเร็จรูป	57	14.2
ปรุงอาหารเองที่บ้าน	333	83.3
อื่นๆ (ไม่แน่นอน ตามแต่สะดวก)	4	1.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะการรับประทานอาหารของครอบครัวนักเรียน ที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน ในวันทำงาน ลักษณะอาหารมื้อเช้าส่วนใหญ่ปรุงเองที่บ้าน (ซึ่งระบุว่า เป็นอาหารประเภท ไข่ดาว ขนมปัง โอวัลติน กาแฟ) คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาซื้ออาหาร

สำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 27.2 ลักษณะอาหารมื้อกลางวัน ส่วนใหญ่ซื้ออาหารสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาปรุงเองที่บ้านคิดเป็นร้อยละ 37.2 ลักษณะอาหารมื้อเย็น ส่วนใหญ่ปรุงเองที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาซื้ออาหารสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 18.0

ในวันหยุด ลักษณะอาหารมื้อเช้าส่วนใหญ่ปรุงเองที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาซื้ออาหารสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 18.7 ลักษณะอาหารมื้อกลางวัน ส่วนใหญ่ปรุงเองที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมาซื้ออาหารสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 28.4 ลักษณะอาหารมื้อเย็น ส่วนใหญ่ปรุงเองที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมาซื้ออาหารสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 14.2

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน
จำแนกตามลักษณะการปรุงอาหารในครอบครัว

ลักษณะการปรุงอาหาร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ปรุงอาหาร		
มารดา	298	74.5
คนรับใช้	5	1.3
ซื้อรับประทาน	23	5.7
อื่นๆ (ช่วยกันทำ , นักเรียนทำเอง , บิดา)	74	18.5
รวม	400	100
ชนิดน้ำมันที่ใช้ปรุงอาหาร		
น้ำมันพืช	322	80.5
น้ำมันหมู	14	3.5
น้ำมันพืชและน้ำมันหมู	63	15.7
อื่นๆ (น้ำมันไก่)	1	0.3
รวม	400	100

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ลักษณะการปรุงอาหาร	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการปรุงอาหาร		
ทอด	101	25.2
ผัด	79	19.7
ต้ม	121	30.3
คั่ว	57	14.2
นึ่ง	28	7.0
ปิ้ง	10	2.5
เผา	3	0.8
อื่นๆ (อบ)	1	0.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ในครอบครัวของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานผู้ปรุงอาหารส่วนใหญ่เป็นมารดา คิดเป็นร้อยละ 74.5 รองลงมาคือ อื่นๆ (ซึ่งได้ระบุว่า เป็นนักเรียนปรุงอาหารเอง บิดา และทุกคนในบ้านจะช่วยกันปรุงอาหาร) คิดเป็นร้อยละ 18.5 ชนิดของน้ำมันที่ใช้ปรุงอาหารส่วนใหญ่เป็นน้ำมันพืช คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาทั้งน้ำมันพืชและน้ำมันหมู คิดเป็นร้อยละ 15.7 และมีส่วนอื่นๆที่ระบุว่า ปรุงด้วยน้ำมันไก่ (เพราะมีอาชีพขายข้าวมันไก่) คิดเป็น ร้อยละ 0.3 วิธีการปรุงอาหาร ส่วนใหญ่ปรุงด้วยวิธีการต้ม คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมาวิธีการทอด คิดเป็นร้อยละ 25.2 วิธีการผัด คิดเป็นร้อยละ 19.7 ตามลำดับ และในส่วนอื่นๆ มีระบุว่าปรุงด้วยวิธีการอบ คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน
จำแนกตามลักษณะอาหารและรสชาติที่ชอบรับประทาน

ลักษณะอาหารและรสชาติที่ชอบรับประทาน	จำนวน	ร้อยละ
อาหารที่ชอบรับประทาน		
อาหารไทย	300	32.5
อาหารจานด่วนไทย	106	26.5
อาหารจานด่วนอเมริกัน	84	21.0
อาหารจานด่วนอิตาลี	41	10.3
ผักและผลไม้	22	5.5
ขนมขบเคี้ยว	5	1.2
ขนมหวาน เค้ก ไอศกรีม	12	3.0
รวม	400	100
รสชาติที่ชอบ		
หวาน	39	9.8
เค็ม	35	8.8
เปรี้ยว	16	4.0
เผ็ด	26	6.4
จืด	27	6.8
ทุกรส	254	63.4
อื่นๆ (ตามลักษณะอาหาร, ตามความอยาก รับประทาน)	3	0.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าลักษณะอาหารที่ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานชอบส่วนใหญ่เป็นอาหารไทย คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาเป็นอาหารจานด่วนไทย คิดเป็นร้อยละ 26.5 และอาหารจานด่วนอเมริกัน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ตามลำดับ และรสชาติที่ชอบส่วนใหญ่เป็นทุกรส คิดเป็นร้อยละ 63.4 รองลงมารสหวาน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และรสเค็ม คิดเป็นร้อยละ 8.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน
จำแนกตามมื้ออาหารที่รับประทานมากที่สุด

มื้ออาหารที่รับประทานมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
มื้อเช้า	52	13.0
มื้อกลางวัน	77	19.2
มื้อเย็น	267	66.8
อื่นๆ (กลางคืนก่อนนอน)	4	1.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า มื้ออาหารที่ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานรับประทานอาหารในปริมาณมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นมื้อเย็น คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมาเป็นมื้อกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 19.2 มื้อเช้า คิดเป็นร้อยละ 13.0 และอื่นๆ (ระบุว่าเป็นมื้อกลางคืนก่อนนอน) คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน จำแนกตามวิธีการจัดการกับอาหารที่เหลือจากการรับประทาน

วิธีการจัดการกับอาหารที่เหลือจากการรับประทาน	จำนวน	ร้อยละ
รับประทานต่อจนหมด	57	14.2
ให้ผู้อื่นรับประทานต่อ	19	4.8
เก็บไว้รับประทานในมื้อต่อไป	192	48.0
เทให้สัตว์เลี้ยงในบ้านกิน	99	24.8
เททิ้งถังขยะ	30	7.4
อื่นๆ (ทำอาหารให้พอดีกับการรับประทานในมื้อนั้น)	3	0.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า วิธีจัดการกับอาหารที่เหลือรับประทานส่วนใหญ่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน จะใช้วิธีเก็บไว้รับประทานต่อในมื้อต่อไป คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาเป็นวิธีเทให้สัตว์เลี้ยงในบ้านกิน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และรับประทานต่อจนหมด คิดเป็นร้อยละ 14.2 ตามลำดับ นอกจากนี้ในส่วนของอื่นๆ ได้ระบุว่า จะทำอาหารให้พอดีกับการรับประทานไม่ให้เหลือ คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน จำแนกตามกิจกรรมเวลาว่างที่ปฏิบัติบ่อยที่สุด

กิจกรรมเวลาว่าง	จำนวน	ร้อยละ
ออกกำลังกาย	82	20.5
ดูโทรทัศน์	197	49.3
นอน	76	19.0
อื่นๆ (ทำงานบ้าน, เย็บผ้า)	45	11.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมเวลาว่างของผู้ปกครองนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมาออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 20.5 และนอน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน
จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับอาหาร

การได้รับข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
เลือกบริโภคอาหารตามคำแนะนำ		
เลือกด้วยตนเอง	236	59.0
เลือกตามผู้ปกครอง	146	36.5
เลือกตามครู	4	1.0
เลือกตามเพื่อน	5	1.2
เลือกตามพี่น้อง	1	0.3
เลือกตามการโฆษณา	8	2.0
รวม	400	100.0
ได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารจาก		
พ่อแม่ ผู้ปกครอง	215	53.8
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	112	28.0
วิทยุ	40	10.0
โทรทัศน์	21	5.2
หนังสือพิมพ์	7	1.8
นิตยสาร วารสาร	4	1.0
อื่นๆ (ครู)	1	0.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน ส่วนใหญ่เลือกบริโภคอาหารด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมาเลือกตามคำแนะนำของผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 36.5 และเลือกตามการโฆษณา คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ และส่วนใหญ่ได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสาร จากพ่อแม่ ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข คิด

เป็นร้อยละ 28.0 วิทย์ คิดเป็นร้อยละ 10.0 โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 5.2 หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 1.8 และในส่วนอื่นๆ (ระบุว่าได้รับจากครู) คิดเป็นร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะ โภชนาการเกินมาตรฐาน
จำแนกตามระดับปัจจัยเสริมต่อการบริโภคอาหาร

ระดับปัจจัยเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร		
มีระดับปัจจัยเสริมมากที่สุด (3.50-4.00)	0	0
มีระดับปัจจัยเสริมมาก (2.50-3.49)	175	44
มีระดับปัจจัยเสริมน้อย (1.50-2.49)	223	55.5
มีระดับปัจจัยเสริมน้อยที่สุด (1.00-1.49)	2	0.5
รวม	400	100.0
ด้านพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง		
มีระดับปัจจัยเสริมมากที่สุด (3.50-4.00)	1	0.2
มีระดับปัจจัยเสริมมาก (2.50-3.49)	119	29.8
มีระดับปัจจัยเสริมน้อย (1.50-2.49)	278	69.5
มีระดับปัจจัยเสริมน้อยที่สุด (1.00-1.49)	2	0.5
รวม	400	100.0
ด้านพฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน		
มีระดับปัจจัยเสริมมากที่สุด (3.50-4.00)	5	1.2
มีระดับปัจจัยเสริมมาก (2.50-3.49)	202	50.5
มีระดับปัจจัยเสริมน้อย (1.50-2.49)	181	45.3
มีระดับปัจจัยเสริมน้อยที่สุด (1.00-1.49)	12	3.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ระดับปัจจัยเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการรับรู้สื่อโฆษณา		
มีระดับปัจจัยเสริมมากที่สุด (3.50-4.00)	81	20.2
มีระดับปัจจัยเสริมมาก (2.50-3.49)	93	23.2
มีระดับปัจจัยเสริมน้อย (1.50-2.49)	167	41.8
มีระดับปัจจัยเสริมน้อยที่สุด (1.00-1.49)	59	14.8
รวม	400	100.0
ปัจจัยเสริมโดยรวม		
มีระดับปัจจัยเสริมมากที่สุด (3.50-4.00)	0	0
มีระดับปัจจัยเสริมมาก (2.50-3.49)	160	40.0
มีระดับปัจจัยเสริมน้อย (1.50-2.49)	239	59.8
มีระดับปัจจัยเสริมน้อยที่สุด (1.00-1.49)	1	0.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่นักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานมีปัจจัยเสริมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 59.8 รองลงมาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.0 ซึ่งแบ่งเป็นรายด้านดังนี้

ด้านการปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร ส่วนใหญ่มีปัจจัยเสริมน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมา มีปัจจัยเสริมมาก คิดเป็นร้อยละ 44

ด้านพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีปัจจัยเสริมน้อย คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมา มีปัจจัยเสริมมาก คิดเป็นร้อยละ 29.8

ด้านพฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน ส่วนใหญ่มีปัจจัยเสริมมาก คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมา มีปัจจัยเสริมน้อย คิดเป็นร้อยละ 45.3

ด้านการรับรู้สื่อโฆษณา ส่วนใหญ่มีปัจจัยเสริมน้อย คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา มีปัจจัยเสริมมาก คิดเป็นร้อยละ 23.2

ตารางที่ 24 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยเสริม
ต่อการบริโภคอาหารของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	เป็นบางครั้ง	ไม่เคยเลย	$\bar{X}$	S.D
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1.	ที่บ้านรับประทานอาหารจานด่วน	25 (6.30)	50 (12.50)	282 (70.50)	43 (10.8)	2.14	.68
2.	ที่บ้านทำอาหารประเภทผัดๆทอดๆ	101 (25.30)	161 (40.30)	134 (33.50)	4 (1.00)	2.9	.79
3.	ที่บ้านดื่มน้ำอัดลม	43 (10.80)	71 (17.80)	268 (67.00)	148 (4.50)	2.3	.73
4.	ผู้ปกครองจัดอาหารที่มีคุณค่าต่อร่างกาย ให้ฉันรับประทาน *	153 (38.30)	154 (38.50)	88 (22.00)	5 (1.30)	1.86	.80
5.	ผู้ปกครองจัดผลไม้ให้ฉันรับประทาน ทุกมื้อ *	79 (19.80)	109 (27.30)	192 (48.00)	20 (5.00)	2.38	.86
6.	ผู้ปกครองปรุงอาหารแต่ละมื้อ โดยมีผัก เป็นส่วนประกอบ *	195 (48.80)	124 (31.00)	74 (18.50)	7 (1.80)	1.73	.82
7.	ผู้ปกครองรับประทานปลาแทนเนื้อสัตว์*	64 (16.00)	93 (23.30)	221 (55.30)	22 (5.50)	2.50	.83
8.	ฉันรับประทานตามอย่างเพื่อน ได้แก่ ไก่/หมู/เนื้อทอด/ไส้กรอกทอด/ คุกกี้/เค้ก/ไอศกรีม	32 (8.00)	68 (17.00)	241 (60.30)	59 (14.80)	2.18	.78
9.	เพื่อนของฉันรับประทานผลไม้มากกว่า ขนมขบเคี้ยวหรืออาหารจานด่วน *	45 (11.30)	76 (19.00)	226 (56.50)	53 (13.30)	2.72	.83
10.	ในโอกาสพิเศษผู้ปกครองจะฉลองด้วย การจัดเลี้ยงอาหาร	42 (10.50)	76 (19.00)	227 (56.80)	55 (13.80)	2.26	.83

ปัจจัยเสริมด้านลบ *

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถาม	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	เป็นบางครั้ง	ไม่เคยเลย	$\bar{X}$	S.D
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
11.	ผู้ปกครองพาฉันไปเล่นกีฬาและ ออกกำลังกาย *	31 (7.8)	77 (19.3)	220 (55)	72 (18)	2.83	.81
12.	เพื่อนๆมักชวนฉันไปเล่นกีฬา *	81 (20.30)	99 (24.80)	108 (42.00)	52 (13.00)	2.48	.96
13.	ผู้ปกครองต้องการให้ฉันใช้เวลาว่างกับ การเรียนมากกว่าการออกกำลังกาย	105 (26.30)	135 (33.80)	126 (31.50)	34 (8.50)	2.78	.93
14.	ในปัจจุบันโฆษณาอาหารแปลกๆใหม่ๆ ทางโทรทัศน์ที่น่าสนใจ คึงดูใจให้ลอง รับประทาน	81 (20.30)	93 (23.30)	167 (41.80)	29 (14.80)	2.49	.98

ปัจจัยเสริมด้านล่าง *

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า ในการตอบแบบสอบถามระดับปัจจัยเสริม เมื่อพิจารณา รายข้อแล้ว ข้อที่มีค่าคะแนนปัจจัยเสริมมากกว่าคะแนนเฉลี่ย 2.5 คือ ข้อ 2 ซึ่งถามว่า “ที่บ้านทำอาหารประเภทผักๆ ทอดๆ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.9 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .79 ข้อ 7 ซึ่งถามว่า “ผู้ปกครองรับประทานปลาแทนเนื้อสัตว์” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .83 ข้อ 9 ซึ่งถามว่า “เพื่อนของฉันรับประทานผลไม้มากกว่าขนมขบเคี้ยวหรืออาหารจานด่วน” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .83 ข้อ 11 ซึ่งถามว่า “ผู้ปกครองพาฉันไปเล่นกีฬาและออกกำลังกาย” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .81 ข้อ 13 ซึ่งถามว่า “ผู้ปกครองต้องการให้ฉันใช้เวลาว่างกับการเรียนมากกว่าการออกกำลังกาย” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .93

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคอาหาร

ผลการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ดังปรากฏในตารางที่ 25 ถึงตารางที่ 29 ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ การเลือกชนิดอาหาร ความถี่ในการบริโภคอาหารและการปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน
จำแนกตามลักษณะการรับประทานอาหารในแต่ละมื้อ

ลักษณะการรับประทานอาหาร	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนมื้อที่รับประทาน (ต่อวัน)		
1 มื้อ	6	1.5
2 มื้อ	69	17.2
3 มื้อ	278	69.5
มากกว่า 3 มื้อ	47	11.8
รวม	400	100.0
มื้อที่รับประทานมากที่สุด		
มื้อเช้า	32	8.0
มื้อกลางวัน	61	15.2
มื้อเย็น	305	76.3
อื่นๆ (มื่อก่อนนอน)	2	0.5
รวม	400	100.0
ลักษณะอาหารมื้อเช้า		
ไม่ได้รับประทาน	91	22.8
ซื้ออาหารสำเร็จรูป	95	23.8
ปรุงเองที่บ้าน	198	49.4
อื่นๆ (ทานที่โรงเรียน)	16	4.00
รวม	400	100.0

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ลักษณะการรับประทานอาหาร	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะอาหารมื้อกลางวัน		
ซื้อจากแม่ค้าที่โรงเรียน	158	47.0
นำมาจากบ้าน	7	1.8
โครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน	200	50.0
ไม่ได้รับประทาน	5	1.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะการรับประทานอาหารของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน ส่วนใหญ่รับประทานวันละ 3 มื้อ คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาวันละ 2 มื้อ คิดเป็นร้อยละ 17.2 และมากกว่า 3 มื้อ คิดเป็นร้อยละ 11.8 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มื้อที่รับประทานมากที่สุด คือมื้อเย็น คิดเป็นร้อยละ 76.3 รองลงมามื้อกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 15.2 และมื้อเช้า คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ ลักษณะอาหารมื้อเช้าส่วนใหญ่ปรุงอาหารเองที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมาซื้ออาหารสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 23.8 และไม่ได้รับประทาน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ตามลำดับ ลักษณะอาหารมื้อกลางวัน ส่วนใหญ่เป็นอาหารจากโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา ซื้อจากแม่ค้าที่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 47

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะ โภชนาการเกินมาตรฐาน
จำแนกตามลักษณะอาหารและรสอาหารที่ชอบรับประทาน

ลักษณะอาหารและรสอาหารที่ชอบรับประทาน	จำนวน	ร้อยละ
อาหารที่ชอบรับประทาน		
อาหารไทย	291	72.8
อาหารจานด่วนไทย	28	7.0
อาหารจานด่วนอเมริกัน	27	6.7
อาหารจานด่วนอิตาลี	14	3.5
ผักและผลไม้	14	3.5
ขนมขบเคี้ยว	14	3.5
ขนมหวาน เค้ก ไอศกรีม	12	3.0
รวม	400	100.0
เครื่องดื่มที่เลือกรับประทาน		
น้ำอัดลม	106	26.5
นมสด	112	28.0
น้ำหวาน	18	4.5
น้ำผลไม้	164	41.5
รวม	400	100.0
รสอาหารที่ชอบรับประทาน		
หวาน	51	12.7
เค็ม	39	9.7
เปรี้ยว	37	9.3
เผ็ด	46	11.5
จืด	25	6.3
ทุกรส	198	49.5
อื่นๆ (แล้วแต่ลักษณะอาหาร)	4	1.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะอาหารที่นักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานชอบ รับประทานส่วนใหญ่เป็นอาหารไทย คิดเป็นร้อยละ 72.8 รองลงมาเป็นอาหารจานด่วนไทย คิดเป็นร้อยละ 7 และอาหารจานด่วนอเมริกัน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เครื่องดื่มที่เลือกรับประทานเป็นน้ำผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาเป็นนมสด คิดเป็นร้อยละ 28.0 และน้ำอัดลม คิดเป็นร้อยละ 26.5 ตามลำดับ ส่วนใหญ่รสอาหารที่ชอบรับประทานคือทุกรส คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาก็คือ รสหวาน คิดเป็นร้อยละ 12.7 รสเผ็ด คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน จำแนกตามกิจกรรมเวลาว่างที่ปฏิบัติบ่อยที่สุด

กิจกรรมเวลาว่าง	จำนวน	ร้อยละ
ออกกำลังกาย	149	37.2
ดูโทรทัศน์	168	42.0
นอน	24	6.0
อื่นๆ (ทำงานบ้าน เล่นวิดีโอเกมส์ อ่านหนังสือเรียน เลี้ยงน้อง)	59	14.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมเวลาว่างของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐานปฏิบัติบ่อยที่สุด เป็นการดูโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาเป็น การออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 37.2 อื่นๆ (ระบุว่าทำงานบ้าน เล่นวิดีโอเกมส์ อ่านหนังสือเรียน เลี้ยงน้อง) คิดเป็นร้อยละ 14.8 และนอน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน
จำแนกตามพฤติกรรมการบริโภคอาหาร

ระดับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการเลือกชนิดอาหาร		
ระดับพฤติกรรมดีมาก (3.50-4.00)	3	0.8
ระดับพฤติกรรมดี (2.50-3.49)	294	73.4
ระดับพฤติกรรมพอใช้ (1.50-2.49)	103	25.8
ระดับพฤติกรรมต้องปรับปรุง (1.00-1.49)	0	0
รวม	400	100.0
ด้านความถี่ในบริโภคอาหาร		
ระดับพฤติกรรมดีมาก (3.50-4.00)	64	16.0
ระดับพฤติกรรมดี (2.50-3.49)	233	58.2
ระดับพฤติกรรมพอใช้ (1.50-2.49)	90	22.5
ระดับพฤติกรรมต้องปรับปรุง (1.00-1.49)	13	3.3
รวม	400	100.0
ด้านการปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร		
ระดับพฤติกรรมดีมาก (3.50-4.00)	21	5.2
ระดับพฤติกรรมดี (2.50-3.49)	277	69.2
ระดับพฤติกรรมพอใช้ (1.50-2.49)	99	24.8
ระดับพฤติกรรมต้องปรับปรุง (1.00-1.49)	3	0.8
รวม	400	100.0
พฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยรวม		
ระดับพฤติกรรมดีมาก (3.50-4.00)	6	1.5
ระดับพฤติกรรมดี (2.50-3.49)	314	78.5
ระดับพฤติกรรมพอใช้ (1.50-2.49)	80	20.0
ระดับพฤติกรรมต้องปรับปรุง (1.00-1.49)	0	0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยรวมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 78.5 รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 20.0 แบ่งเป็นรายด้านดังนี้

ด้านการเลือกชนิดอาหาร ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 73.4 รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 25.8

ด้านความถี่ในการบริโภคอาหาร ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 58.2 รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 22.5

ด้านการปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 69.2 รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 24.8

ตารางที่ 29 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนพฤติกรรมต่อการบริโภคอาหารของนักเรียนที่มีภาวะ โภชนาการเกินมาตรฐาน

ข้อ	ข้อคำถาม	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	เป็นบางครั้ง	ไม่เคยเลย	$\bar{X}$	S.D
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1.	ฉันดื่มนมรสจืด / นมไขมันต่ำ	128 (32)	91 (22.8)	156 (39.0)	25 (6.3)	2.8	.96
2.	ฉันดื่มนมรสหวาน / ช็อคโกแลต / สตอเบอร์รี่ *	55 (13.8)	97 (24.3)	215 (53.8)	33 (8.3)	2.56	.83
3.	ฉันรับประทานอาหารจานด่วน เช่น แซมเบอร์เกอร์ ไก่ทอด พิซซ่า เป็นต้น *	33 (8.3)	57 (14.3)	256 (64.0)	54 (13.5)	2.83	.76
4.	ฉันรับประทานไอศกรีม โดนัท ขนมปังเค้ก *	29 (7.3)	70 (17.5)	277 (69.3)	24 (6.0)	2.74	.68
5.	ฉันรับประทานขนมหวาน เช่น ข้าวเหนียวถั่วดำ กัวยาววชิ เป็นต้น *	24 (6.0)	89 (22.3)	260 (65.0)	27 (6.8)	2.73	.68
6.	ฉันดื่มน้ำอัดลม / น้ำหวาน *	50 (12.5)	118 (29.5)	218 (54.5)	14 (3.5)	2.49	.76

พฤติกรรมด้านลบ *

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	เป็นบางครั้ง	ไม่เคยเลย	$\bar{X}$	S.D
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
7.	ฉันรับประทานขนมขบเคี้ยว *	84 (21.0)	137 (34.3)	169 (42.3)	10 (2.5)	2.26	.81
8.	ฉันหลีกเลี่ยงการรับประทานเนื้อสัตว์ที่ ติดมันหรือติดหนัง	66 (16.5)	95 (23.8)	181 (45.3)	58 (14.5)	2.42	.93
9.	ฉันเพิ่มรสชาติในอาหารด้วยการเติม น้ำปลาทุกครั้งที่ได้รับประทานอาหาร *	67 (16.8)	79 (19.8)	212 (53.0)	42 (10.5)	2.57	.89
10.	ฉันรับประทานอาหารมากกว่าวันละ 3 มื้อ *	38 (9.5)	73 (18.3)	181 (45.3)	108 (27.0)	2.90	.90
11.	ฉันรับประทานอาหารมือเย็นมากกว่า มืออื่น *	141 (35.3)	82 (20.5)	145 (36.3)	32 (8.0)	2.17	1.00
12.	ฉันรับประทานอาหารมือกลางคืน ก่อนนอน *	31 (7.8)	38 (9.5)	183 (45.8)	148 (37.0)	3.12	.87
13.	ฉันรับประทานอาหารมือละ 2 จาน ขึ้นไป *	32 (8.0)	72 (18.0)	221 (55.3)	75 (18.8)	2.54	.82
14.	ฉันเคี้ยวอาหารให้ละเอียดก่อนกลืนจน เป็นนิสัย	146 (36.5)	103 (25.8)	118 (29.5)	33 (8.3)	2.91	.99
15.	ฉันรับประทานอาหารคำโต และหมด จานภายในเวลาอันรวดเร็ว *	39 (9.8)	53 (13.3)	179 (45.5)	129 (32.3)	2.99	.92
16.	ฉันซื้อขนม หรือของขบเคี้ยวเก็บคุนไว้ รับประทานเสมอ *	38 (9.5)	50 (12.5)	182 (45.5)	130 (32.5)	3.01	.91
17.	ขณะที่ดูโทรทัศน์ / อ่านหนังสือ ฉัน รับประทานอาหารหรือขนมไปด้วย *	56 (14.0)	74 (18.5)	205 (51.3)	65 (16.3)	2.67	.90
18.	นอกจากชั่วโมงเรียนพลศึกษาฉันได้เล่น กีฬาด้วย	110 (27.5)	105 (26.3)	152 (38.0)	33 (8.3)	2.73	.96

พฤติกรรมด้านลบ *

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	เป็นบางครั้ง	ไม่เคยเลย	$\bar{X}$	S.D
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
19.	ฉันเลือกซื้ออาหารที่มีคุณค่า ถูกหลัก โภชนาการและราคาประหยัด	112 (28.0)	153 (38.3)	125 (31.3)	10 (2.5)	2.91	.83
20.	ฉันเลือกซื้ออาหารตามคำโฆษณา *	23 (5.8)	44 (11.0)	242 (60.5)	91 (22.8)	3.00	.75

พฤติกรรมด้านลบ *

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่าในการตอบแบบสอบถามวัดระดับพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน เมื่อพิจารณารายชื่อแล้ว ข้อที่มีค่าคะแนนพฤติกรรมการบริโภคอาหารต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย 2.50 คือ ข้อ 6 ซึ่งถามว่า “ ฉันดื่มน้ำอัดลม / น้ำหวาน ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .76 ข้อ 7 ซึ่งถามว่า “ ฉันรับประทานขนมขบเคี้ยว ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .81 ข้อ 8 ซึ่งถามว่า “ ฉันหลีกเลี่ยงการรับประทานเนื้อสัตว์ที่ติดมันหรือติดหนัง ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .93 ข้อ 11 ซึ่งถามว่า “ ฉันรับประทานอาหารมือเย็นมากกว่ามืออื่น ” โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ซึ่งปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร ความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน อายุ เพศ ลำดับการเป็นบุตร จำนวนพี่น้อง ขนาดของครอบครัว ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ รายได้ของครอบครัว รายได้ของนักเรียน แหล่งขายอาหาร อำนาจในการซื้ออาหาร สถานที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย ปัจจัยเสริม ได้แก่ การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง พฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน การรับรู้สื่อโฆษณา อายุของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ได้แก่ การเลือกชนิดอาหาร ความถี่ในการบริโภคอาหาร การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร

ตารางที่ 30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม
กับการเลือกชนิดอาหาร

ตัวแปร	r	P-Value
ปัจจัยนำ		
ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	.2304	.000*
ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร	.2892	.000*
ความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน	.2037	.000*
ลักษณะด้านประชากร		
เพศ	.1458	.003*
อายุ	.0185	.356
ลำดับการเป็นบุตร	.1123	.655
จำนวนพี่น้อง	.0743	.069
ขนาดของครอบครัว	.0961	.027*

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ตัวแปร	r	P-Value
ปัจจัยเอื้อ		
รายได้ของครอบครัว	.0924	.637
รายได้ของนักเรียน	.1375	.182
แหล่งขายอาหาร	.0249	.310
อำนาจในการซื้ออาหาร	-.2042	.000*
สถานที่ที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย	.0750	.067
ปัจจัยเสริม		
การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	-.0627	.105
พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง	-.4094	.000*
พฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน	-.1210	.008*
การรับรู้สื่อโฆษณา	-.2716	.000*
ลักษณะด้านประชากร		
อายุของผู้ปกครอง	.0605	.113
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	.1166	.489
อาชีพของผู้ปกครอง	.1135	.525

*p < .05

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยนำที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกชนิดอาหาร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร ความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน เพศ และขนาดของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (P = .000 .000 .000 .003 และ .027 ตามลำดับ) แต่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร และความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน (r = .2304 .2892 และ .2037 ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากจนเกือบ จะไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ เพศ และขนาดของครอบครัว (r = .1458 และ .0961 ตามลำดับ)

ปัจจัยเอื้อที่มีความสัมพันธ์กับ การเลือกชนิดอาหาร ได้แก่ อำนาจในการซื้ออาหาร มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .000$) แต่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ($r = -.2042$)

ปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับ การเลือกชนิดอาหาร ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง พฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน และการรับรู้สื่อโฆษณา มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .000$ .008 และ .000 ตามลำดับ) แต่มีความสัมพันธ์ในระดับกลาง ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง ($r = -.4094$) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ได้แก่ การรับรู้สื่อโฆษณา ($r = -.2716$) และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากจนเกือบไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน ($r = -.1210$)

ตารางที่ 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับความถี่ในการบริโภคอาหาร

ตัวแปร	r	P-Value
ปัจจัยนำ		
ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	.1176	.009*
ทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร	.2086	.000*
ความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน	.0501	.159
ลักษณะด้านประชากร		
เพศ	.1544	.002*
อายุ	.0564	.130
ลำดับการเป็นบุตร	.1342	.408
จำนวนพี่น้อง	-.0153	.380
ขนาดของครอบครัว	-.0380	.224
ปัจจัยเอื้อ		
รายได้ของครอบครัว	.0812	.755
รายได้ของนักเรียน	.1263	.270
แหล่งขายอาหาร	-.0388	.219
อำนาจในการซื้ออาหาร	-.0669	.099
สถานที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย	.0048	.462

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ตัวแปร	r	P-Value
ปัจจัยเสริม		
การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	.0762	.064
พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง	-.2412	.000*
พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน	.0496	.161
การรับรู้สื่อโฆษณา	-.1604	.001*
ลักษณะด้านประชากร		
อายุของผู้ปกครอง	-.0162	.374
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	.0900	.777
อาชีพของผู้ปกครอง	.1624	.103

*p < .05

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยนำที่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการบริโภคอาหาร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหารและเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (P= .009 .000 และ .002 ตามลำดับ) แต่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ได้แก่ ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร (r = .2086) และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากจนเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร และเพศ (r = .1176 และ .1544 ตามลำดับ)

ปัจจัยเอื้อไม่มีความสัมพันธ์กับ ความถี่ในการบริโภคอาหาร

ปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับ ความถี่ในการบริโภคอาหาร ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง และการรับรู้สื่อโฆษณา มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (P= .000 และ .001 ตามลำดับ) แต่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง (r = -.2412) และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากจนเกือบไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ การรับรู้สื่อโฆษณา (r = -.1604)

ตารางที่ 32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม
กับการปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร

ตัวแปร	r	P-Value
ปัจจัยนำ		
ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	.1352	.003*
ทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร	.1900	.000*
ความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน	.0905	.035*
ลักษณะด้านประชากร		
เพศ	.0866	.083
อายุ	.0102	.374
ลำดับการเป็นบุตร	.1610	.169
จำนวนพี่น้อง	.0722	.075
ขนาดของครอบครัว	.0309	.269
ปัจจัยเอื้อ		
รายได้ของครอบครัว	.1281	.255
รายได้ของนักเรียน	.0972	.582
แหล่งขายอาหาร	.0856	.044*
อำนาจในการซื้ออาหาร	-.0864	.042*
สถานที่ที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย	.1665	.000*
ปัจจัยเสริม		
การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	-.2059	.000*
พฤติกรรมกรบริโภคอาหารของผู้ปกครอง	-.2669	.000*
พฤติกรรมกรบริโภคอาหารของเพื่อน	-.1597	.001*
การรับรู้สื่อโฆษณา	-.1239	.007*
ลักษณะด้านประชากร		
อายุของผู้ปกครอง	.0669	.091
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	.1310	.333
อาชีพของผู้ปกครอง	.1295	.349

*p < .05

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยนำที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร และความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .003$ .000 และ .035 ตามลำดับ) แต่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากจนเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์ ($r = .1352$ .1900 และ .0905 ตามลำดับ)

ปัจจัยเอื้อที่มีความสัมพันธ์กับ การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร ได้แก่ แหล่งขายอาหาร อำนาจในการซื้ออาหาร สถานที่เอื้ออำนวยต่อการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ อำนาจในการซื้ออาหาร ($P = .042$) และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ แหล่งขายอาหาร และสถานที่ที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย ($P = .044$ และ .000 ตามลำดับ) แต่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมากจนเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r = .0856$ $-.0864$ และ .1665)

ปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับ การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร ได้แก่ การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง พฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน และการรับรู้สื่อโฆษณา มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .000$ .000 .001 และ .007 ตามลำดับ) แต่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ได้แก่ การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร และพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง ($r = -.2059$ และ $-.2669$ ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากจนเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน และการรับรู้สื่อโฆษณา ($r = -.1597$ และ $-.1239$)

ตารางที่ 33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม
กับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารโดยรวม

ตัวแปร	r	P-Value
ปัจจัยนำ		
ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	.2218	.000*
ทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร	.3066	.000*
ความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน	.1675	.000*
ลักษณะด้านประชากร		
เพศ	.1580	.002*
อายุ	.0361	.236
ลำดับการเป็นบุตร	.0818	.913
จำนวนพี่น้อง	.0624	.107
ขนาดของครอบครัว	.0534	.143
ปัจจัยเอื้อ		
รายได้ของครอบครัว	.0871	.694
รายได้ของนักเรียน	.1349	.200
แหล่งขายอาหาร	.0295	.278
อำนาจในการซื้ออาหาร	-.1723	.000*
สถานที่ที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย	.1012	.022*
ปัจจัยเสริม		
การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	-.0787	.058
พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง	-.4143	.000*
พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน	-.1069	.016*
การรับรู้สื่อโฆษณา	-.2573	.000*
ลักษณะด้านประชากร		
อายุของผู้ปกครอง	.0522	.149
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	.1220	.428
อาชีพของผู้ปกครอง	.1239	.407

*p < .05

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยนำที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยรวม ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร ทศนคติต่อการบริโภคอาหาร ความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน และเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .000$ .000 .000 และ .002 ตามลำดับ) แต่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร และทศนคติต่อการบริโภคอาหาร ($r = .2218$ และ $.3066$ ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากจนเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ ความเชื่อต่อภาวะโภชนาการเกินมาตรฐาน และเพศ ($r = .1675$ และ $.1580$ ตามลำดับ)

ปัจจัยเอื้อที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยรวม ได้แก่ อำนาจในการซื้ออาหาร และสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ อำนาจในการซื้ออาหาร ($P = .000$) และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ สถานที่ที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย ($P = .022$) แต่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมากจนเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r = -.1723$ และ $.1012$)

ปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยรวม ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง พฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน และการรับรู้สื่อโฆษณา มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P = .000$ .016 และ .000 ตามลำดับ) แต่มีความสัมพันธ์กันในระดับกลาง ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง ($r = -.4143$) และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ได้แก่ การรับรู้สื่อโฆษณา ($r = -.2573$) รวมทั้งมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากจนเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน ($r = -.1069$)

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภค

ตารางที่ 34 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในการทำนายการเลือกชนิดอาหาร

ตัวแปร	B	SEB	BETA	T	Tsig
ปัจจัยนำ					
1. ทักษะติดต่อการบริโภคอาหาร	.1723	.0379	.2376	4.545	.0000
2. ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	.1719	.0676	.1329	2.543	.0114
3. ขนาดของครอบครัว	.2458	.1073	.1086	2.290	.0225
(constant)	16.3710	2.1162		7.736	.0000
R = .3313 R ² = .1097 Adj R ² = .1030 F = 16.2777 Signif F = .0000					
ปัจจัยเอื้อ					
1. อำนาจในการซื้ออาหาร	-1.1283	.2865	-.1927	-3.938	.0001
2. รายได้ของนักเรียน	-.4222	.1663	-.1243	-2.539	.0115
(constant)	32.5566	.6624		49.147	.0000
R = .2387 R ² = .0570 Adj R ² = .0522 F = 12.0028 Signif F = .0000					
ปัจจัยเสริม					
1. พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง	-.8276	.0981	-.3786	-8.428	.0000
2. การรับรู้สื่อโฆษณา	-.9300	.1913	-.2184	-4.862	.0000
(constant)	41.7020	1.1877		35.110	.0000
R = .4629 R ² = .2144 Adj R ² = .2104 F = 54.159 Signif F = .0000					

* p < .05

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร และ ขนาดของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการเลือกชนิดอาหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .3313 และ R^2 = .1097 หมายความว่า ความแปรปรวนของการเลือกชนิดอาหารร้อยละ 10.97 สามารถอธิบายได้โดยสมการถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{การเลือกชนิดอาหาร} = 16.3710 + .1723 (\text{ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร}) + .1719 (\text{ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร}) + .2458 (\text{ขนาดของครอบครัว})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{การเลือกชนิดอาหาร} = .2376 (\text{ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร}) + .1329 (\text{ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร}) + .1086 (\text{ขนาดของครอบครัว})$$

ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ อำนาจในการซื้ออาหาร และรายได้ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการเลือกชนิดอาหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .2387 และ R^2 = .0570 หมายความว่า ความแปรปรวนของการเลือกชนิดอาหารร้อยละ 5.70 สามารถอธิบายได้โดยสมการถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{การเลือกชนิดอาหาร} = 32.5566 - 1.1283 (\text{อำนาจในการซื้ออาหาร}) - .4222 (\text{รายได้ของนักเรียน})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{การเลือกชนิดอาหาร} = -.1927 (\text{อำนาจในการซื้ออาหาร}) - .1243 (\text{รายได้ของนักเรียน})$$

ปัจจัยเสริม ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง การรับรู้สื่อโฆษณา มีความสัมพันธ์กับการเลือกชนิดอาหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .4629 และ R^2 = .2144 หมายความว่า ความแปรปรวนของการเลือกชนิดอาหารร้อยละ 21.44 สามารถอธิบายได้โดยสมการถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{การเลือกชนิดอาหาร} = 41.7020 - .8276 (\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง}) - .9300 (\text{การรับรู้สื่อโฆษณา})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{การเลือกชนิดอาหาร} = -.3786 (\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง}) - .2184 (\text{การรับรู้สื่อโฆษณา})$$

ตารางที่ 35 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในการทำนายความถี่ในการบริโภคอาหาร

ตัวแปร	B	SEB	BETA	T	Tsig
ปัจจัยนำ					
1. ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร	.0784	.0213	.1811	3.688	.000
2. เพศ	.8165	.2446	.1639	3.338	.000
(constant)	5.2623	1.2415		4.239	.000
R = .2639	R ² = .0696	Adj R ² = .0649	F = 14.858	Signif F = .0000	
ปัจจัยเอื้อ					
1. รายได้ของนักเรียน	-.3853	.1016	-.1899	-3.790	.0002
2. รายได้ของครอบครัว	.1942	.0747	.1303	2.599	.0097
(constant)	11.6710	.4016		29.062	.000
R = .2076	R ² = .0430	Adj R ² = .0382	F = 8.9391	Signif F = .0002	
ปัจจัยเสริม					
1. พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง	-.3091	.0638	-.2369	-4.847	.0000
2. การรับรู้สื่อโฆษณา	-.3314	.1232	-.1304	-2.688	.0070
3. การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	.1459	.0640	.1104	2.279	.0232
(constant)	13.6847	1.0235		13.370	.0000
R = .2941	R ² = .0864	Adj R ² = .0795	F = 12.497	Signif F = .0000	

* p < .05

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร และเพศ มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการบริโภคอาหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $(R) = .2639$ และ $R^2 = .0696$ หมายความว่า ความแปรปรวนของความถี่ในการบริโภคอาหารร้อยละ 6.96 สามารถอธิบายได้โดยสมการถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{ความถี่ในการบริโภคอาหาร} = 5.2623 + .0784 (\text{ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร}) + .8165 (\text{เพศ})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{ความถี่ในการบริโภคอาหาร} = .1811 (\text{ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร}) + .1639 (\text{เพศ})$$

ปัจจัยอื่น ได้แก่ รายได้ของนักเรียน และรายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการบริโภคอาหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $(R) = .2076$ และ $R^2 = .0430$ หมายความว่า ความแปรปรวนของความถี่ในการบริโภคอาหารร้อยละ 4.3 สามารถอธิบายได้โดยสมการถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{ความถี่ในการบริโภคอาหาร} = 11.6710 - .3853 (\text{รายได้ของนักเรียน}) + .1942 (\text{รายได้ของครอบครัว})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{ความถี่ในการบริโภคอาหาร} = -.1899 (\text{รายได้ของนักเรียน}) + .1303 (\text{รายได้ของครอบครัว})$$

ปัจจัยเสริม ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง การรับรู้สื่อโฆษณา และการปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการบริโภคอาหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $(R) = .2941$ และ $R^2 = .0864$ หมายความว่า ความแปรปรวนของความถี่ในการบริโภคอาหารร้อยละ 8.64 สามารถอธิบายได้โดยสมการถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\begin{aligned} \text{ความถี่ในการบริโภคอาหาร} = & 13.6847 - .3091 (\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง}) \\ & - .3314 (\text{การรับรู้สื่อโฆษณา}) + .1459 (\text{การปฏิบัติต่อเด็ก} \\ & \text{ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร}) \end{aligned}$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\begin{aligned} \text{ความถี่ในการบริโภคอาหาร} = & -.2369 (\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง}) - .1304 \\ & (\text{การรับรู้สื่อโฆษณา}) + .1104 (\text{การปฏิบัติต่อเด็กของ} \\ & \text{ผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร}) \end{aligned}$$

ตารางที่ 36 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในการทำนายการปฏิบัติตนใน
การรับประทานอาหาร

ตัวแปร	B	SEB	BETA	T	Tsig
ปัจจัยนำ					
1. ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร	.0809	.0202	.1970	4.010	.0001
2. ลำดับการเป็นบุตร	.2223	.1092	.1000	2.035	.0425
(constant)	8.7544	1.2174		7.191	.0000
R = .2146	R ² = .0460	Adj R ² = .0412	F = 9.5854	Signif F = .0001	
ปัจจัยเอื้อ					
1. สถานที่ที่ซื้อต่อการออกกำลังกาย	.1078	.0302	.1759	3.574	.0004
2. อำนาจในการซื้ออาหาร	-.4225	.1671	-.1275	-2.528	.0119
3. แหล่งขายอาหาร	.2780	.1279	.1091	2.172	.0304
(constant)	12.4725	.4871		25.602	.0000
R = .2228	R ² = .0496	Adj R ² = .0424	F = 6.8949	Signif F = .0002	
ปัจจัยเสริม					
1. พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง	-.2960	.0589	-.2393	-5.022	.0000
2. การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร	-.1998	.06013	-.1594	-3.324	.0010
3. พฤติกรรมการบริโภคของเพื่อน	-.2053	.0777	-.1258	-2.640	.0086
(constant)	21.2771	1.0424		20.411	.0000
R = .3417	R ² = .1168	Adj R ² = .1101	F = 17.457	Signif F = .0000	

* p < .05

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ ทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร และลำดับการเป็นบุตร มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .2146 และ R^2 = .0460 หมายความว่า ความแปรปรวนของการปฏิบัติตนในการรับประทานอาหารร้อยละ 4.60 สามารถอธิบายได้โดยสมการถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร} = 8.7544 + .0809 (\text{ทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร}) + .2223 (\text{ลำดับการเป็นบุตร})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร} = .1970 (\text{ทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร}) + .1000 (\text{ลำดับการเป็นบุตร})$$

ปัจจัยอื่น ได้แก่ สถานที่ที่ซื้อการออกกำลังกาย อำนาจในการซื้ออาหาร และแหล่งขายอาหาร มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .2228 และ R^2 = .0496 หมายความว่า ความแปรปรวนของการปฏิบัติตนในการรับประทานอาหารร้อยละ 4.96 สามารถอธิบายได้โดยสมการถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\begin{aligned} \text{การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร} &= 12.4725 + .1078 (\text{สถานที่ที่ซื้อการออกกำลังกาย}) \\ &\quad - .4225 (\text{อำนาจในการซื้ออาหาร}) \\ &\quad + .2780 (\text{แหล่งขายอาหาร}) \end{aligned}$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร} = .1759 (\text{สถานที่ที่ซื้อการออกกำลังกาย}) - .1275 (\text{อำนาจในการซื้ออาหาร}) + .1091 (\text{แหล่งขายอาหาร})$$

ปัจจัยเสริม ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร และพฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .3417 และ R^2 = .1168 หมายความว่า ความแปรปรวนของการปฏิบัติตนในการรับประทานอาหารร้อยละ 11.68 สามารถอธิบายได้โดยสมการถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร = 21.2771 - .2960 (พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง) - .1998 (การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร) - .2053 (พฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน)

สมการคะแนนมาตรฐาน

การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร = -.2393 (พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง) - .1594 (การปฏิบัติต่อเด็กของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร) - .1258 (พฤติกรรมการบริโภคอาหารของเพื่อน)

ตารางที่ 37 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในการทำนายพฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยรวม

ตัวแปร	B	SEB	BETA	T	Tsig
ปัจจัยนำ					
1. ทักษะคิดต่อการบริโภคอาหาร	.3454	.0589	.2800	5.858	.0000
2. เพศ	2.2370	.6783	.1576	3.298	.0011
(constant)	31.2388	3.4432		9.072	.0000
R = .3437	R ² = .1181	Adj R ² = .1136	F = 26.5912	Signif F = .0000	
ปัจจัยเหลือ					
1. อำนาจในการซื้ออาหาร	-1.6679	.4868	-.1675	-3.426	.0007
2. รายได้ของนักเรียน	-.9478	.2874	-.1640	-3.297	.0011
3. รายได้ของครอบครัว	.5462	.2111	.1286	2.587	.0100
(constant)	58.0572	1.2258		47.362	.0000
R = .2542	R ² = .0646	Adj R ² = .0575	F = 9.1225	Signif F = .0000	

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ตัวแปร	B	SEB	BETA	T	Tsig
ปัจจัยเสริม					
1. พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง	-1.4334	-.1671	-.3858	-8.574	.0000
2. การรับรู้สื่อโฆษณา	-1.4702	.3257	-.2031	-4.514	.0000
(constant)	75.0236	2.0223		37.098	.0000
R = .4605	R ² = .2120	Adj R ² = .2081	F = 53.4321	Signif F = .0000	

* p < .05

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร และเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยรวม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .3437 และ R² = .1181 หมายความว่า ความแปรปรวนของการเลือกชนิดอาหารร้อยละ 11.81 สามารถอธิบายได้โดยสมการ ถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหาร} = 31.2388 + .3454 (\text{ทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร}) + 2.2370 (\text{เพศ})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหาร} = .2800 (\text{ทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร}) + .1576 (\text{เพศ})$$

ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ อำนาจในการซื้ออาหาร รายได้ของนักเรียน และรายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยรวม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .2542 และ R² = .0646 หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการบริโภคอาหารร้อยละ 6.46 สามารถอธิบายได้โดยสมการถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหาร} = 58.05/2 - 1.6679(\text{อำนาจในการซื้ออาหาร}) - .9478 \\ (\text{รายได้ของนักเรียน}) + .5462 (\text{รายได้ของครอบครัว})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหาร} = -.1675 (\text{อำนาจในการซื้ออาหาร}) - .1640 (\text{รายได้ของนักเรียน}) + .1286 (\text{รายได้ของครอบครัว})$$

ปัจจัยเสริม ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง และการรับรู้สื่อโฆษณา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยรวม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .4605 และ $R^2 = .2120$ หมายความว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ร้อยละ 21.20 สามารถอธิบายได้โดยสมการถดถอยพหุคูณ โดยเขียนสมการในการทำนายได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหาร} = 75.0236 - 1.4334 (\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง}) - 1.4702 (\text{การรับรู้สื่อโฆษณา})$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหาร} = -.3858 (\text{พฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ปกครอง}) - .2031 (\text{การรับรู้สื่อโฆษณา})$$